

نظام خر میخواهم نه نظام خر و خرخری امروزی.

در حدود شصت سال قبل که عمر من بیش از دوازده نبود و در افغانستان عزیز که نظام شاهی حکمفرما و مرحوم سردار شاه محمود خان عاقل و دیموکرات صدراعظم بود، و هنوز در افغانستان شاهراها و سرکهای پخته و نیم پخته وجود نداشت - طیاره و خطوط هوایی در افغانستان از تصور بلند بود - لاریهای بارکش - سرویسهای مسافربر - موترهای تیزرفتار و تکیه به جز از تعداد محدودی از گادی های اسپي چیزی برای نقل و انتقالات بسیار محدود بود دهاقین در مزارع - کارگران در شغل و پیشه - مامورین و مستخدمین در اورگانهای دولتی و غیر دولتی با نواختن توله صبح به وظایف و توله عصر به منازل خود میرفتند. با قناعت به خشک و تری که داشتند در آغوش فامیلهای خود به امید فردای بهتر به آسوده حالی زندگی میکردند. موضوعات قوم - مذهب - لسان و منطقه موضوع بحث نبود. همه بنام افغان و فرزندان یک مادروطن یعنی افغانستان می زیستند. به آنچه افتخار میکردند داشتن آزادی - استقلال - حاکمیت ملی - حاکمیت ارضی و حاکمیت قانون - فضای صلح - آرامی و برادری نسبی بدون تشویش بود.

روزی از روزها در یک محفل خصوصی شخصی از یک دوستی پرسید. "نظام افغانستان چه نوع نظام است؟" او بجوابش گفت که نظام خر. سوال کننده از جواب دوست به تشویش و از سوال خود پشیمان گردید. اما دوستش که از هواخواهان شاهی مشروطه بود و مخالفتی هم با صدارت سردار شاه محمود خان نداشت آغاز به تفصیل جواب خود کرده و گفت که در افغانستان اکثر نقل و انتقالات توسط خر(مرکب) میشود یعنی دهاقین اگر نر گاو نداشته باشند قولبه و میده کردن گندم - جوار و دیگر حبوبات را توسط خر میکنند. امتعه خود را توسط خر به مارکیت میبرند. بعضاً عروسان و دامادان را بالای خر میبرند - سبزی فروشها سبزیجات - گلی سرشولا گلی سر شو و غیره را میبرند و همچنان خر است که اشخاص را از یکجا بجای دیگر میبرد - سنگ کشان سنگ - خشتمالان خشت - گل و چوب را برای ساختمانهای تعمیرات میبرند - چوب - هیزم - پشقل و سرگین به مارکیت و منازل توسط خر انتقال میشود و حتی خرها کوچها و شهرهای ما را با پاک نمودن بدرفتها تنظیف میکنند و صدها کار دیگر را انجام میدهند و علاوه کرد که:

چون در یک کشور برای مؤفقت و پیشرفت سیستم اقتصادی که رکن اساسی یک نظام است وسائل زراعتی و حمل و نقل پیشرفته امری حتمی میباشد. چون ما متأسفانه آنرا نداریم فلذا من میتوانم بگویم که اقتصاد ما متکی به خر و نظام افغانستان "نظام خر" است. سپس سوال کننده تشویش رفع و با اظهار تشکر قناعت کرد.

حال میخواهم به عرض هموطنان عزیز برسانم که امروز خطوط هوای - سرکهای پخته - وسائیل ترانسپورتنی پیشرفته از قبیل لاریها - تیزرفتارها - تکیه ها و حتی لموزین ها - موترهای ضد مرمی هوتلهای مجلل رادیوها و تلویزیونهای دولتی و خصوصی - انترنت - کامپیوتر - سامان و آلات پیشرفته - تیلفونهای باسیم و بی سیم دولتی و شخصی - مارکیتها - مکاتب و پوهنتونهای شخصی و دولتی - دیموکراسی قلابی - بازار آزاد و غیره صدها قلم از چیزهای پیشرفته توام با جنگسالاری - خرافات - حملات انتحاری - فقر - غربت - آوارگی - دزدیدن - سرقت - تجاوزات جنسی - عدم قانونیت عدم حاکمیت ملی - عدم حاکمیت ارضی - عدم مصئونیت - بی امنیتی - نبودن استقلال و آزادی - موجودیت ده ها هزار عساکر متجاوز اجنبی توام با تشویق بی ناموسی ها - تشویق کشت و قاچاق مواد مخدره - قاچاق سنگهای قیمتی و آثار تاریخی تکثیر امراض مهلک ایدز و سرطانی - توسعه عیسویت با تکثیر انجیل ها به لسانهای دری و پشتو - فساد اخلاقی - هجوم فرهنگهای غیر افغانی و تأثیرات منفی آن به فرهنگهای عالی افغانی - قانون اساسی مغایر شرایط و اساسات اقتصادی - سیاسی - اجتماعی و دفاعی مادروطن عزیز ما افغانستان با رهبری فاسد و بی کفایت مزدور و وطنفروش را داریم یعنی غلامی را در نظام خر و خرخری داریم.

حال از هموطنان عزیز می پرسم که آیا "نظام خر" دوره سردار شاه محمود خان مرحوم علرغم غربت و عقب مانی های آن با داشتن آزادی - استقلال - حاکمیت ملی - حاکمیت ارضی - حاکمیت قانون - امنیت سرتاسری - برادری و آرامش روحی خوب بود؟ و یا نظام خر و خرخری غلامی امروزی که اغیار خودشان و یا توسط غلامان و نوکران خود فروخته افغان ما به سرنوشت شیرمردان که همیشه با سر و جان و مال از نوا میس ملی - استقلال - آزادی - حاکمیت ملی و ارضی دفاع میکردند بازی میکنند و میخوهند همه ملت افغان را چون غلامان خریده شده خود در بردگی قرار دهند و با بمباردمان های غیر انسانی و تخریب خانه های شان تلاش دارند که غرور ملی ملت با شهامت مخصوصاً خواهران و برادران مناطق پشتون نشین را درهم شکنند و ملت مظلوم را که در سی سال اخیر

بکلی مضمحل گردیده برای ابد در بردگی خود داشته و هر آنچه آرزویشان باشد در افغانستان بزور توپ - طیاره - تانک - بمب ها - راکتها - دالر و نیرنگ ها و فریب های دیگر به پیش ببرند؟.

هموطنان عزیز دشمنان سوگند خورده افغان و افغانستان چنین تصور میکنند که افغانان خارج مرز به اصطلاح "هرکی به کان نمک رفت نمک شد". نمک شده اند و دیگر احساس و طندوستی - خدا پرستی و شهامت افغانی خود را فراموش یعنی بی غیرت و مصروف عیش و نوش شده اند و به تاریخ پر افتخار نیاکان خود خط بطلان کشیده اند و با بی تفاوتی در نظام خر و خرخری امروزی میخوانند خواهران و برادران هموطن ما را در خاک و خون بکشانند و با نوشیدن جام شهادت بر عده مظلوم و بی دفاع که جان سلامت میبرند با پوشاندن حلقه غلامی بر لبان شان مهر بزنند واقعاً جای تأسف است که ما هنوز هم خواب هستیم و از دسایس دشمنان و دردها و آلام مسلط در مادروطن عزیز ما هیچ درس نمیگیریم.

خواهران و برادران عزیز لطفاً از خواب غفلت بیدار شوید ترحم به حال خواهران و برادران مظلوم - فقیر و بیچاره خود کنید و بیک صدای واحد بنام خداوند بی نیاز سوگند یاد کنید و بگوئید که ما افغان واحد و یکپارچه هستیم و تا آخرین رمق حیات از نوامیس ملی - استقلال - آزادی - حاکمیت ملی و ارضی - منشور ملل متحد - دیموکراسی واقعی مطابق شرایط اجتماعی افغانستان عزیز و حقوق حقه فرد فرد برادران و خواهران افغان خود دفاع و سرنوشت خود را بدست خود میگیریم و میگوئیم که دشمنان مادروطن ما در اشتباه اند ما هیچگاه غلام و برده نبوده ایم و نخواهیم بود. لهذا لطفاً نظام خر و خرخری خود را بگیرید. ما " نظام خر " شصت سال قبل خود را که در فضای صلح و امنیت آزاد و مستقل بودیم می خواهیم.

خداوند متعال ملت خوابیده افغان را بیدار و افغانستان عزیز را آزاد کند.

و من الله توفیق.